

Verslag excursie Groote Peel 7 mei 2017

Vandaag gaan we een rondje Groote Peel doen met 16 personen, die bij elkaar gekomen zijn op de parkeerplaats van het Buitencentrum De Pelen. Wij vertrekken om half acht en volgen in het begin de gele route. Op het water van de Meerbaansblaak zitten een paar krakeenden. We lopen naar de kijkhut en vanuit het rechterraam ontdekken wij het nest van een dodaars paartje. Een van de twee zit op het nest en de andere zwemt er wakend rond.

Op een fuut en een meerkoet na is het nagenoeg leeg op de plas. Langs de Meerbaan zitten talrijke luidkeels zingende fitissen. In de toppen van de bomen maakt de boompieper zijn kunstje met het parachootje. Hoog de lucht in en dan dalen met uitgestrekte vleugels en hangende pootjes. Volgens de boekjes moet de boompieper van boom tot boom gaan de graspieper in het gras. Maar hier ontstaat de verwarring, want beide doen ze het juist andersom en probeer het dan

maar eens goed uit te leggen. Over de knuppelbrug horen wij het droge snorren van een sprinkhaanzanger. Doordat deze zijn kop in alle richtingen draait, is het moeilijk te lokaliseren, het lijkt of het geluid van alle kanten komt. Heel even zien wij nog een blauwborst onder in een jonge berkenboom. De meesten van hun zijn nu aan het broeden en hebben daarom geen tijd om hun uitgebreide zang te laten horen. Aan het einde van de knuppelbrug slaan wij rechtsaf. In het gebied zijn verscheidene dijken aangebracht van ongeveer een meter hoogte en zeker zo'n twee meter breed. Het is geen mooi gezicht en het verpest de authentieke "dansende" paden van de Peel. De functie hiervan is, dat met probeert het waterpeil weer omhoog te brengen en zodoende weer de oorspronkelijke veengronden terug te brengen. Het heeft zijn tijd nodig. Na vergelijking met de vogel-app ontdekken wij in het bosje het geluid van de gekraagde roodstaart. Lopend richting de Mussenbaan fluiten de zwartkoppen nog steeds uitbundig en vliegen ze koekoeken luidruchtig af en aan. Op de Mussenbaan kijken wij nu uit over de natte weilanden, die een

eldorado zijn voor de weidevogels.

Hier vind je dan ook de kokmeeuwen, grutto's, wulpen, Kieviten, nijlganzen. De eenden zijn vertegenwoordigd door de wilde- en slobbeend en de wintertaling. Wij lopen via de opgehoogde mussenbaan terug en kiezen nog voor een pad door de peel. Hier vallen enkele rietgorzen op, die een afwijkend geluid laten horen. Ook

deze vogels zijn volop aan het broeden en laten zich daarom niet veel horen. Teruglopend naar de parkeerplaats merken wij, dat er meer meden willen profiteren van de natuur. Bij een kop koffie vergelijken wij onze schrijflijsten en komen op 57 soorten. Een mooi score. M.J. van der Velde.